

Снѣжинка.

Слизамъ отъ сивото небе
И лекичка съмъ катъ перце,
Като захаръ азъ съмъ бѣла
И безъ Слънчо съмъ живѣла.

Нѣмамъ си азъ ни очички,
Нѣмамъ си азъ ни ржчички,
Нѣмамъ сжщо и главичка
На тазъ мѣничка снагичка.

Но азъ мога да играя,
Бърже да танцувамъ зная
И вижъ — отъ всички най-напредъ
Се нося азъ безумно вредъ.

Азъ съмъ бѣлата снѣжинка,
Детска, палава любимка!

Елена Бриса.

Карлъ Велики и беднитѣ деца.

Французкиятъ царь, Карлъ Велики, билъ почитанъ отъ цѣлъ свѣтъ. Той високо ценѣлъ науката и разбиралъ, че за доброто управление на народитѣ е нужно образование. Затова насърдчавалъ учението. Единъ день посетилъ училището, което се помѣщавало въ неговия дворецъ и поискалъ да види тетрадкитѣ на ученицитѣ. Карлъ Велики забелезалъ, че най-прилежнитѣ ученици принадлежали на беднитѣ семейства, когато децата на благородницитѣ прекарвали времето си въ игра. Той обещалъ на беднитѣ деца голѣми служби, когато порастнатъ. После, като се обърналъ къмъ вторитѣ, извикалъ строго; „Не давамъ счупена пара за вашето благородство и красота. Знайте добре, че ако не изоставите вашата леность, никога нищо нѣма да получите отъ мене!“

Превелъ отъ френски: **Викторъ Гавраиловъ**

уч. I б. кл. Франц. мжж. колежъ.